

30 April : Verjaardag van H.M. Koningin Juliana

SPANJE

In Spanje regeert nog steeds dictator Franco.

Veel dictators regeren er niet meer in de wereld. Onlangs (dat herinneren sommigen van jullie zich nog wel) hebben we in O.E.K. verteld van Péron, de dictator in Argentinië. Geen wonder dat die twee collega's vrienden zijn!

In de tweede wereldoorlog is Spanje neutraal gebleven. Franco heeft de andere collega-dictators, Hitler (Duitsland) en Mussolini (Italië), niet geholpen, maar evenmin de geallieerden.

Spanje is van ouds een Rooms

land. Steeds heeft men het daar de Protestanten moeilijk gemaakt. Te vuur en te zwaard heeft vooral koning Filips II de kettters vervolgd. Zo erg, dat er van het Protestantisme weinig overbleef.

En al is de manier van vervolgen anders geworden, de haat tegen de ketters is gebleven. Zo mag een Protestant in Spanje geen ambt bekleden. In 't leger kan hij geen officier worden. Als een Protestant sterft, mag hij niet op de gewone begraafplaats begraven worden, want die zijn van de Roomsens, dat is „gewijde” grond.

De Protestanten moeten hun doden maar ergens anders begraven.

Huwelijken worden in Spanje door de priester gesloten. Als Protestanten willen trouwen, is een kerkelijke huwelijksbevestiging niet voldoende. Zij moeten door de rechter getrouwd worden, anders wordt zo'n huwelijk niet erkend. Daarbij moeten bruid en bruidegom echter verklaren, dat ze nooit tot de Roomse Kerk hebben behoord. Kunnen ze die verklaring niet geven, dan weigert de rechter het huwelijk te voltrekken.

Je begrijpt dus wel, dat iemand, die vroeger Rooms was en later tot het Protestantisme bekeerd is, in Spanje eigenlijk nooit kan trouwen.

Het heet, dat er in heel Spanje maar een 200 kerkjes zijn. Gemakkelijk te herkennen zijn ze niet. Je vindt ze niet zo gauw. Een naam of tekst mag er niet opstaan. Een toren of klok

mogen ze evenmin hebben. De voor-gevel van zo'n kerk mag niet aan de openbare straat staan.

2

Voor het bouwen van een nieuwe kerk wordt tegenwoordig geen toestemming meer gegeven. Er zijn trouwens grote plaatsen genoeg, waar maar zo weinig Protestanten zijn, dat ze onmogelijk het bouwen van een kerk zouden kunnen bekostigen. Dus dan maar godsdienstoefening houden thuis? Ja, maar dat mag zo maar niet! Daar is vergunning voor nodig, en die krijgt men maar zelden.

Ook moet men oppassen, dat de psalmen niet zo luid worden gezongen, dat men het buiten kan horen, want dat is strafbaar!

Een Spanjaard, die een Bijbel of een godsdienstig boek wil kopen, is niet zo gauw klaar, want aan de invoer van Bijbels en protestantse geschriften worden allerlei moeilijkheden in de weg gelegd.

Van godsdienstvrijheid is dus in Spanje geen sprake. Wel van haat.

Protestantse scholen zijn er niet meer. Die er nog waren zijn op last van de autoriteiten gesloten. De kinderen moeten maar op Roomse scholen onderwijs ontvangen.

Maar de haat gaat nog verder. Er is één bisschop, die herhaaldelijk het Spaanse volk waarschuwt tegen de „Protestantse ketterij”. 't Gevolg is, dat soms een troep jonge heethoofden een aanval doet op de Protestantse kerken. Onlangs gebeurde dit nog in Sevilla, waar maar één kerkje staat. De predikant werd mishandeld en Bijbels en kerkboeken op een hoop gegooid en verbrand.

Zo zijn er de laatste jaren tientallen kerkjes door fanatieke roomsen vernield. Is 't niet verschrikkelijk?

't Schijnt erg moeilijk te zijn om de vervolgte christenen in Spanje te helpen. Telkens weer wordt de hulp uit het buitenland tegengewerkt of verboden. Eén ding kunnen de Spaanse autoriteiten niet verhinderen. Dat is het gebed van Gods volk voor hun verdrukte broeders in Spanje.

Zullen we er om denken?